

The Fabulous Adventures of Alexander the Great

for soloists, chorus and orchestra of young people

David Blake

University of York Music Press

ISMN M 57020 073 3

THE FABULOUS ADVENTURES
ΟΙ ΘΡΥΛΙΚΕΣ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ
OF
ΤΟΥ
ALEXANDER THE GREAT
ΜΕΓΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

for
*Soloists, Chorus and Orchestra of
young people*

Words by John Birtwhistle

DAVID BLAKE
1996

For Miranda Caldi

This piece exists only because of her vision, enthusiasm and encouragement.

Preview File Only

Duration approx. 60 minutes
(plus interval after Part 1)

Here is a suite of episodes based, like our ‘The Griffin’s Tale’ of 1994, on legends which gathered in antiquity and the Middle Ages around the historical figure of Alexander the Great. Devised for performers aged perhaps from twelve to eighteen, with two adult soloists, it is meant to be colourful, entertaining and musically challenging. An adequate number of broken voices is necessary for the chorus; the Sirens could, if desired, be sung by a separately rehearsed girls choir.

The piece should be performed dramatically, even operatically perhaps, with no hint of well-mannered reserve.

David Blake
John Birtwhistle

CAST

Narrator (speaking part)	Boy or Girl
Alexander as a boy	Treble
Alexander as a man	Baritone
Bucephalus	}
Watchman	}
Oracle of Ammon	}
Charon	}
Principal Siren	Bass
Officious Fish	Girl mezzo soprano
Brilliant Bird	Treble
Chorus	Girl mezzo soprano
with solos	Soprano, Alto, Bass

Prologue	
Part 1	
No.1	1
2 Bucephalus and the boy Alexander	3
3 The Ride	6
4	10
5 Alexander's Famous Battles	12
6	16
7 Alexander consults the oracle of Ammon	19
8	23
9 The Wedding	25
Part 2	
10	29
11	29
12 Alexander's Descent into the Sea	32
The Song of the Officious Fish	35
13 The Sirens	39
14 Alexander Ascends into the Sky	46
The Song of the Brilliant Bird	49
15 The Death of Alexander	54
16 The Helmet	60
Epilogue	63

PROLOGUE

CHORUS:

Where is Alexander the Great?
People of [this place]!

NARRATOR:

You are about to hear:

The
 FABULOUS ADVENTURES
 Of
ALEXANDER THE GREAT !
 In which ALEXANDER masters
 The Wild Horse BUCEPHALUS, consults the Mysterious
 ORACLE of AMMON,
 Descends
 Into the Hazardous O C E A N Depths and is
 Interviewed by an Immense Fish,
 Confronts the Perilous ALLURING SIRENS
 (Half-GIRLS, Half-NIGHTINGALES!!),
 AND,
 Driven by Desire
 To Survey his Vast Kingdoms and future Battlegrounds,
 Ascends
 Into the HEAVENS in a Basket, is Addressed by
 A BRILLIANT BIRD,
 And finally makes a great Show with
 A cupful of WATER.
 TOGETHER WITH
 Various Diverting BATTLES and Amusing
 Ordeals through which
ALEXANDER CONQUERS THE WHOLE OF THE KNOWN WORLD !
 And Lamentably DIES
 At the age of Thirty-Three.

PART ONE

1.

CHORUS:

Alexander was an amazing and courageous man. His foresight always ran in harness
with his own character.

He was a studious youth:

His tutor was Cleonides,
His grammar teacher Polynices,
His geometry teacher Melelmus,
His teacher of rhetoric Anaximenes.

Leucippus taught him music

And his teacher of philosophy was
The renowned Aristoteles of Stagira!
He slept with a knife
And the Iliad
Under his pillow.

While yet a boy, he

Tamed a fiery horse.
It would bellow, buck

And throw its riders

Till Alexander
Saw through to the cause:

The horse was being

Frightened by its own
Upreearing shadow.

Fearlessly, the boy

Turned it around to
Face towards the sun.

2. BUCEPHALUS AND THE BOY ALEXANDER

BUCEPHALUS:

Ne-i-i-i-igh!!!
A black horse attacks me!
Kicks out when I kick!
Shorts when I snort!
Ne-i-i-i-igh!!!
A black horse attacks me!
Prances when I prance!
Is nailed to my hooves!

THE BOY ALEXANDER:
Steady on, Steady on.

BUCEPHALUS:

Another comes near me!
Who is he? How dare he?
Slowly walks up to me, slowly to me...

THE BOY ALEXANDER:
Good lad, good lad.

BUCEPHALUS:

Stands by me, singing and soothing
- Who does he think he is? -
And nudges my neck. Hh-rumph!

THE BOY ALEXANDER:
Good lad. Steady. Good lad.

BUCEPHALUS:

Now he presses, presses my shoulder and I
Allow him to turn me around -
And the black horse vanishes!
And I look up to those Horses
That draw the Fiery Chariot
Across the sky and into the sea.

THE BOY ALEXANDER:
Well done! Good lad!

BUCEPHALUS (to Audience):

And I think: With Alexander on your back,
Who needs a will of his own?
Whi-i-i ney !!

- Let's be off!

I'll be the world's most famous horse!

3. THE RIDE

THE BOY ALEXANDER:

Who-o-A!! Good lad! Good lad!

4.

CHORUS:

Thanks to the murder
Of Philip, King of
Macedonia,
Alexander came
Into his own and
Summoned his army.
He subjugated the following tribes:
The Thracians
The Paeonians
The Triballians
The Getae
The Celts...

CELTS:

That's us!

CHORUS:

...The Taulantians,
The Autaratiens,
The Illyrians...

THESSALONIANS:

What about the Thessalonians?

CHORUS:

...The Thessalonians,
And the Lacadaemonians.
The Scythians he kept for later.
He also destroyed Thebes.

ALEXANDER:

O Sons of Greece, my enduring men,
Trust your fate to me.
With your allegiance, I will dare
War against barbarians.
It is unfitting that we are slaves.
Take arms and follow me.

CHORUS:

Then, Alexander

Reckoned his forces:
Thirty thousand foot soldiers,
Four thousand cavalry,
Seven thousand archers,
Together with fifty
Thousand gold talents!
With that he marched them
Swiftly, from Pella
To the Hellespont.

5. ALEXANDER'S FAMOUS BATTLES

ALL;
A la la la la!

6.

CHORUS:
After glorious
 Bloodshed at Issus,
 At the Granicus
And against the vast
 Armies of Persia
 At Gaugamela,
Alexander founded
 his City of
 Alexandria
At the mouth of the
 Mighty river Nile,
 In Egypt itself.
Then he consulted
 The priest of Ammon's
 Desert oracle.

7. ALEXANDER CONSULTS THE ORACLE OF AMMON

WATCHMAN:
Who comes here!?

ALEXANDER:
One of your pilgrims.

WATCHMAN:
What do you wish to ask?

ALEXANDER:
Oh, curiosities.
Which came first,
The hen or the egg?
That sort of thing.

WATCHMAN:
Pass.

ALEXANDER:
How many questions can I have?

WATCHMAN:

Three, and that's one of them.
The hen and egg makes two.
You have one question left.
The oracle will see you now.

ORACLE:
Ask!

ALEXANDER:
When I am dead and gone,
What shall be my name?

ORACLE:
There is already a place
Which is where you will die.
The time of your death
Will come in due course.
There is already a place
Which is wh...
- What was the question again?

ALEXANDER:
When I am...
What shall be my name?
Holy Ammon, would you permit
Alexander to leave cattle and...
One or two horses, at your gate -
When he has heard you out?

ORACLE

When you are buried in the deep of the sand
You will be renowned to the entire world
By these illustrious names: Tamer of Horses!
Alexander the Great! And - Son of Ammon!

8.

CHORUS:
Darius, King of
 Persia, was murdered
 By his own satraps.
Alexander then
 Conquered the cities
 Of Persepolis
And of Babylon
 Famed for their gardens
 And for their treasures.
Accepting trophies,
 He greeted his army
 And addressed the crowds:

ALEXANDER:
I, Alexander the Great, say to you all,
 The peoples of Persia,
That I am glad to win this victory
 Over you, and to be your King.
Nevertheless, it is not my will
 (As some have advised me)
To cause tens of thousands to die
 By sword or by famine.
You shall live! - under my
 Prosperous name!
You may keep your own festivals and make
 Sacrifices of your own.
To show this to you beyond all doubt,
 I now marry your Princess.

9. THE WEDDING

(The Army enthrones and crowns Alexander.)

ALL:
A- le- xan- der!!!

(Maidens present Roxane to Alexander. The Persians dance.)

ALL:
Roxane! Roxane!

(Roxane makes Alexander the obeisance of proskynesis -
prostration and kissing the ground. The Greeks dance.
All dance.)

INTERVAL

P A R T T W O

CHORUS:
People of [this place]!

NARRATOR:
After his wedding, Alexander took his army straight into the parched deserts and snowy mountains of Asia, eastwards and ever further towards that great Ocean which surrounds the Earth.

His adventures were many and wondrous. He met the Phytoi, who were thirty six feet tall; the hairless Ochlitae, who dressed in the skins of tigers; he saw animals, some with three eyes, some with five; some with six feet; he saw fleas as big as frogs and collected mushrooms which weighed more than a water melon. He encountered men without heads, yet spoke with human voices and ATE FISH!

11.

CHORUS:
One morning his men
Were toying with (of
All things) a crab, when
Splitting it open,
A pearl of great price
Presented itself.
After some dispute,
The find was handed
To Alexander
Who thought at once:

ALEXANDER:
If
Such marvellous pearls
Are landed by this
Crab, from who knows what
Depths of the ocean,
Who knows what riches
Are not there to find?
Let a crab be built,
To see for myself!

CHORUS:
So Alexander
Had a shell made
To explore the sea.

12. ALEXANDER'S DESCENT INTO THE SEA

ALEXANDER:
Let out the chain! Link by link.
I'll jangle it
When I want you to bring me back!
I let myself be let down through
The brim of the sea.
I am lowered into bewildering water,
A squirm of waves and hurling-about
Followed by darkness,
The silence of sinking, darkness and cold.
Where am I? Am I upside or rightway down?
Give me my chain!
Slimy weeds kiss my windows. My mouth shivers.
But what is this? A fish with a hat!
An official fish,
If ever I saw one, that speaks in speech-bubbles:

OFFICIAL FISH:
Pass-port, Please.
Pass-port, Please.
Settle down:
You've bottomed out.

ALEXANDER:
Can this be it? The very floor of the sea,
The lowest point,
One of the ultimates? Can this be
The bed where the sun is drawn to sleep,
Where pearls are seeded
And the waters of life are said to spring?

OFFICIAL FISH:
Your passport, please.
Who do you think you are?

ALEXANDER:
I am Alexander, Son of Philip,
Pharaoh of Egypt... Son of Ammon!

THE SONG OF THE OFFICIAL FISH

OFFICIAL FISH:
Is that so? Let me tell you, down here
We like to think of ourselves as
Cold Fish. You get my meaning?
Down here we don't much care
For animals with hairy skins,
Legs and lungs and suchlike warm blood.
Down here, we prefer to be horizontal.
We'd rather float than run about.
Don't you disturb this way of life.
Down here, we say 'Hair and scale don't mate'.
And that's not to mention feathers!
- What is that monster, exactly?

ALEXANDER:
Only a chicken for my lunch.

OFFICIAL FISH:
I see. Nothing personal, of course!
Some of my best friends are amphibians.
Your titles seem in order, but I intend
To throw you back onto dry land.
You may live to fight another day.

FISHY CHORUS:
Go back to your own country,
Back where you belong!

13. THE SIRENS

CHORUS:
Then Alexander
Sailed by that island
Of clashing rocks and,
Dreadful to relate,
Heard the Siren Song
With its deadly charm.

SIRENS:
Ooh-ah!
CHORUS:
These birds, half women,
Sang like women and
Flew about like birds.

SIRENS:
Aah-ooh!

CHORUS:
Alexander, being
the man he was,
Questioned the creatures:

ALEXANDER:
How does the world end?
When I disappear,
What shall be my name?

SIRENS:
What lies
Beyond
The orbit
Of the sun?

What was
The real
Story
Of Troy?

Oh, Oh,
O hero,
Stay here,
Oh stay and hear!

PRINCIPAL SIREN:
Oh, hear the secrets of the famous kings!
Find out the tactics of the wars of Troy
And see beyond horizons of events
To where the sun has gone, when it goes down.

SIRENS:
Ah, Alexander! Our hero!
When you
Are gone,
What is to be
Your name?

Oh,
O hero,
Stay here,
Oh stay and hear!

PRINCIPAL SIREN:
O Alexander, modern Ulysses,
Oh listen to the music of the wise!

SIRENS:
Oh,
O hero,
Stay here,
Oh stay and hear!
When you
Are gone
What is to be
Your name?

CHORUS
On and on they sang
But Alexander
Was not enchanted.
They would not answer
His questions. Besides,
Their voices were shrill.
He went on his way,
And the sirens went
On charming the sea.

14. ALEXANDER ASCENDS INTO THE SKY

NARRATOR:
Alexander then devised a marvellous plan to gain height over the enemy - for to see the ground ahead is to see into the future of the Battle.

ALEXANDER:
Stuck in the desert. Sandstorms. Furious great sun. Can't see a blind thing. Enemy? Enemy could be anywhere.
The story's often been told - it'll be in my Memoirs - how I got us out of this hole. I had a cabin built...

...had a cabin built
And harnessed it to a flight of griffins, and got them to lift
it by the simple-minded idea
Of sticking roast pigs up around its roof. So the stupid
griffins, you see, in their starving for meat,
Lifted me miles into the sky in this invention so that I
could reccy the battle and look at my chances.
As I say, that is all famous. But there is something else
I've kept back for years, that happened up there:
I seemed to see a sublimely brilliant bird that should have
blotted out the sun but made it brighter,
A bird that spoke to me!

BRILLIANT BIRD:
Alexander!

ALEXANDER:

I thought, can this be the limit of the earth and where it meets
the sky?

THE SONG OF THE BRILLIANT BIRD

BRILLIANT BIRD:
Ah, Alexander, Champion of Men!
I've watched your progress, just as you might watch
A beetle that struggles to climb the slippery lip that keeps him in his earthen jar.

Alexander, son of an earthen jar,
Did your philosopher not teach you of
The Golden Mean? Or did he never say:
To govern the world is not given to man?

Alexander, precarious beetle
That thinks he conquers the rim of the world,
Even in your skull the darkness shall dawn:
To govern the world is not given to man.

Soon you will find yourself on the fatal shore,
With a coin in your mouth of your own stamp
To pay the Ferryman to carry your corpse.
To govern the world is not given to man.

FEATHERY CHORUS:
To govern the world is not given to man.
Go back to your own country,
Back where you belong!

ALEXANDER:
As I say, I haven't mentioned this incident before. I am a military man, not given to fancies. Nothing strange about it. I knew about mountain sickness, the Bends and all that! I soon snapped out of it.

15. THE DEATH OF ALEXANDER

CHORUS:

Soon, in Babylon, Alexander caught a fever and lay dying.

COMPANIONS:

We shall follow you
To the ends of the earth!

ALEXANDER:

I that have travelled
All the inhabited earth,
To places unexplored
And places of darkness,
Am brought to this end.

COMPANIONS:

But who could follow you?

ALEXANDER:

My kingdom, which is
The kingdom of the world,
Shall be his -
Who can hold on to it.

CHORUS:

And with that he died.

Place the coin
In his mouth
To pay the dismal
Ferryman
To carry across
Our Alexander
Into the Land
Of Shades.

ALEXANDER:

Cha-ron! My turn has come.

CHARON:

Who calls for my boat?

ALEXANDER:

I, Alexander, Son of...

CHARON:

I know your face!

ALEXANDER:

Here is my coin.
You recognise me,
That sent you cargoes
Of shades, in my day.

CHORUS:

Alexander was
A man whose every
Deed is admired,
Yet one above all
Stands for his virtue
And argues his fame.

16. THE HELMET

CHORUS:

In the desert war,
Though he marched on foot
Ahead of his men
In perishing heat,
They were losing heart
And fainting from thirst.
He sent out a squad
To scout for water
In arid gullies.

At dawn they chanced on
A stone damp with dew,
Then a slight trickle.
His men collected
These threads of water
Into a helmet
And hurried it back
To Alexander,
Who took it with thanks,
Held it carefully,
And spoke out to
His entire army:

ALEXANDER:
If you cannot all
Drink of this water,
Who then am I to drink?

CHORUS:
With that, to every
One's astonishment,
He tipped the helmet
And spilt the water
Back into the sand
With a silver splash.

(ALL gasp)

CHORUS:
The whole army drew
Breath, and then new breath
From the splendid deed.
That waste of water
Fulfilled the thirst
Of every man there.

E P I L O G U E

CHORUS:
Where is Alexander the Great?

SIRENS:
Ah, Alexander, modern Ulysses,
Our hero and a hero for all time...

CHORUS:
Alexander was an amazing and courageous man.
His foresight always ran in harness with his own
character.

SIRENS:
Who can see beyond horizons of events,
To where the sun has gone, when it goes down?

CHORUS:

It is certain
That the fame of his audacity will last
Until the lion and the wolf shall cease,
And Empire is no more.

He will be renowned to the entire world so long
As his memory shall live...

END.

ΟΙ ΘΡΥΛΙΚΕΣ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΞΑΝΤΡΟΥ

Για Σολίστες, Χορωδία και Ορχήστρα Νέων

Μουσική : *David Blake*
Στίχοι : *John Birtwistle*
Απόδοση στα Ελληνικά: *'Αννα Παπασταύρου*

1996

ΔΙΑΝΟΜΗ

Αφηγητής	Αγόρι ή Κορίτσι
Αλέξανδρος παιδί	Υψιφωνος
Αλέξανδρος ενήλικας	Βαρύτονος
Βουκεφάλας	Μπάσσος
Φρουρός	Μέτζο-Σοπράνο
Μαντείο	Αγόρι
Χάροντας	Κορίτσι
Κορυφαία Σειρήνα	
Ψωροπερήφανο Ψάρι	
Ξυπνοπούλι	
Χορωδία Σοπράνο/Άλτο/Μπάσσο και διάφορες σύλλογοι φωνές	
Ορχήστρα	

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

ΧΟΡΟΣ:
Πού είν' ο Μέγας Μεγαλέξαντρος;

Λαέ της []*

ΑΦΗΓΗΤΗΣ:
Ακούσατε - Ακούσατε!

ΤΙΣ ΘΡΥΛΙΚΕΣ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ Του ΜΕΓΑΛΕΞΑΝΤΡΟΥ

'Όπου ο Μεγαλέξαντρος
τον άγριο ΒΟΥΚΕΦΑΛΑ δαμάζει. Κι ύστερα συμβουλεύεται
του ΑΜΜΩΝΑ του Δία το μυστικό ΜΑΝΤΕΙΟ,

Στα βάθη τα απάτητα
του ΩΚΕΑΝΟΥ ζυγώνει
και Ψάρι (ένα ψωροπερήφανο) ανταμώνει!

Κι οι ΣΕΙΡΗΝΕΣ οι πεντάμορφες τονε γητεύουν
(Αυτές που 'ναι μισές ΓΥΝΑΙΚΕΣ και μισές ΑΗΔΟΝΙΑΙ!)

ΚΙ ΥΣΤΕΡΑ

Σπρωγμένος από τον πόθο να θαυμάσει
Τ' απέραντα βασίλεια του και τις πεδιάδες όπου θα πολεμήσει

Σ' ένα καλάθι στα ΟΥΡΑΝΙΑ ανεβαίνει
Και ένα ΞΥΠΝΟΠΟΥΛΙ τονε συντροφεύει.

Και τέλος,
Κάτι απίστευτο και θαυμαστό θα κάνει με μια κούπα ΝΕΡΟ.

Και άλλες ΜΑΧΕΣ τρομερές,
δοκιμασίες απίστευτες θε να περάσει, ώστου πια

Ο ΑΛΕΞΑΝΤΡΟΣ ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΟ ΓΝΩΣΤΟ ΘΑ ΚΥΡΙΕΨΕΙ!

Κι οικτρά ΘΑ ΧΑΣΕΙ ΤΗ ΖΩΗ
στα τριάντα του χρόνια.

* όπου γίνεται η συναυξία

I THRILIKE PERIPETIES TOU MEGALEXANDROU

CHORUS:
Pou in o Megas Alexandros?

Lae tis []

NARRATOR:

Akoussate akoussate!

TIS THRILIKES PERIPETIES TOU MEGALEXANDROU

Opou o Megalexandros
Ton agrio Voukefala thamazi. ki'istera simvouleve
Tou Ammona tou thia to mistiko mandio,

Sta vathi ta apatita
Tou okeanou zigoni
Ke psari (ena psaroperifano) andamoni!

Ki i sirines i pendamorfes tone yitevoun
(Afies pou' ne misses yinekes ke misses aithonia!)

Ki istera
Sprogenos apo ton potio na thavmassi
T'aperanda vassilia tou ke tis pethiathes opou tha polemissi

S'ena kalathi sta ourania aneveni
Ke ena kskipopouli tone sindrofevi.

Ke telos,
Kati apistefto ke thavmasto tha kani me mia koupa nero.

Ke alles mahes tromeres,
Thokimassies apistefles the na perassi, ospou pia

O Alexandros olo ton kosmo to gnosti tha kiriepsi

Kiktra tha hassi ti zoi
Sta trianda tou hronia.

ΠΡΩΤΗ ΠΡΑΞΗ

1.

ΧΟΡΟΣ:

Ο Αλέξαντρος ήταν άντρας γενναίος. Η σύνεσή του πάντα τη ρώμη του υπάκουε.

Μελετηρός στ' αλήθεια:

Δάσκαλός του ο Κλεωνίδης
Και στη γραμματική ο Πολυνείκης
Και στη Γεωμετρία ο Μίλημνος
Στη ρητορική ο Αναξιμένης
Ο Λεύκιππος στη μουσική
Και δάσκαλο φιλόσοφο
τον άριστο Αριστοτέλη των Σταγείρων.

Κοιμόταν με σπαθί¹
και την Ιλιάδα
στο προσκεφάλι

Παιδί αμούστακο

Δαμάζει τ' άγριο άτι
Που φρουμάζει και κλότσαγε

Και πάει ο καβαλάρης

'Ωσπου ο Αλέξανδρος
κατάλαβε το λόγο.

Τ' άλογο εφοβότανε

την ίδια τη σκιά του.

Ατρόμητο τ' αγόρι

στρέφει στον ήλιο το άτι.

2. Ο ΒΟΥΚΕΦΑΛΑΣ ΚΑΙ Ο ΜΙΚΡΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΟΥΚΕΦΑΛΑΣ:

Να-ι-ι-ι!!!
Μαύρο άλογο ορμάει
Κλοτσάει σαν κλοτσάω.
Φρουμάζει σαν φρουμάζω
Να-ι-ι-ι!!!
Μαύρο άλογο ορμάει
Πηδάει σαν πηδάω!
Ζεμένο στις οπλές μου!

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ:
'Ησυχα, ήσυχα.

ΒΟΥΚΕΦΑΛΑΣ:
Να κι άλλος σιμώνει!
Ποιος είναι; Πώς τολμάει;
Τώρα πλησιάζει αργά, σήμως 'εδω.

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ:
'Ησυχα, άτι μου!

ΒΟΥΚΕΦΑΛΑΣ:
Στάθηκε, μου τραγουδάει
-Ποιος νόμισε πως είναι; -
Χαίδεύει το λαιμά μου. Χρρρμμ!

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ:
'Ησυχα, άτι, ήσυχα.

ΒΟΥΚΕΦΑΛΑΣ:
Γερά με πιέζει, τον ώμο σπρώχνει
Αφήνω να με γυρίσει αργά
Και, χάνεται το μαύρο άτι!
Βλέπω ψηλά τ' άλογα 'κείνα
που σέρνουν πύρινη άμαξα
σε θάλασσα και σ' ουρανό.

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ:
Μπράβο σου, άτι μου!

PART ONE

1.

CHORUS:

O Alexandros itan andras, yeneos. I sinessi tou panda ti romi tou ipakoue.

Meletiros st'alithia:

Thaskalos tou o Kleonithis
Ke sti grammatici o Polinikis
Ke sti yeometria o Milimnos
Sti ritoriki o Anaximenis
O Lefkipos sti moussiki
Ke thaskalo filossofo
Ton aristo Aristotelis ton Stayiron.

Kimotan me spathi
Ke tin Iliatha
Sto proskefali

Pethi amoustako
Thamazi t'agrio ati
Pou froumaze ke klotsaye

Ke pai o kavalaris
Ospou o Alexandros
katalave to logo.

T' alogo efovotane
Tin ithia ti skia tou.

Atromito t'agori
Strefi ston ilio to ati.

2.

BUCEPHALUS AND THE BOY ALEXANDER

BUCEPHALUS:

Nai-i-i!!!
Mavro alogo ormai
Klotsai san klotsao.
Froumazi san froumazo.

Na-i-i-i!!!
Mavro alogo ormai
Pitha san pithao!
Zemeno stis oples mou!

THE BOY ALEXANDER:

Issiha, issiha.

BUCEPHALUS:

Na ki allos simoni!
Pios ine? Pos tolmai?
Tora plissiazi simoss'etho

THE BOY ALEXANDER:

Issiha, ati mou!

BUCEPHALUS:

Stathike, mou tragouthai
Pios nomisse pos ine?
Haithevi to lemo mou. Ήππημμ!

THE BOY ALEXANDER:

Issiha, ati. Issiha.

BUCEPHALUS:

Yera me piezi, ton omo sprohni
Afino na me yirissi arga
Ke hanete to mavro ati!
Vlepo psila t'aloga kina
Pou seroun pirini amaxa
Se thalassa ke s'ourano.

THE BOY ALEXANDER:

Bravo sou, ati mou

ΒΟΥΚΕΦΑΛΑΣ (προς το ακροατήριο):
Κι εχώ λέω
Στη ράχη τον Αλέξανδρο
αν έχω, τι άλλο θέλω!
Γου-ι-ι-ι-vi!!

- Φύγαμε!
Θα 'μαι ο Θρύλος των αλόγων!

3. ΚΑΛΠΑΖΟΝΤΑΣ

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ:
Γιου-χου!
Καλό μου άτι! 'Ατι καλό!

4.

ΧΟΡΟΣ:
Χάρη στου Φίλιππου
το φόνο
του Μακεδόνα Βασιλιά
Ο Αλέξαντρος
ήρθε στο θρόνο
και στρατό συνάζει.

Κι ήρθαν κοντά του φυλές και φυλές
Οι Θράκες
και οι Παιόνες
Και Τριβαλλοί
και Γέτες
Και Κέλτες...

ΚΕΛΤΕΣ:
Εμάς λέει!

ΧΟΡΟΣ:
Ωι ...Ταυλάντιοι
Κι Αυταριανοί
Και Ιλλυριοί...

Κι από Θεσσαλονίκη;

ΧΟΡΟΣ:
...Και Θεσσαλονικείς
Και Λακεδαιμόνιοι.
Τους Σκύθες
άφησε στο τέλος.
Και ρήμαξε τη Θήβα.

ΑΛΕΞΑΝΤΡΟΣ:
Ελληνόπουλα, γενναία και λαμπρά,
Σ' εμένα πίστη δώστε.
Με ψυχή αντρειωμένη
εγώ βαρβάρους θα νικήσω!
Σ' εμάς δεν πρέπει η σκλαβιά
Στα όπλα εμπρός, παιδιά.

ΧΟΡΟΣ:
Τότε ο Αλέξαντρος στρατό μαζεύει:
Τριάντα χιλιάδες οι πεζοί
Σαράντα οι καβαλάρηδες
Και εφτά οι τοξότες
Κι άλλες πενήντα
χρυσά τάλαντα!
Μ' αυτούς προχώρησε γρήγορα
Απ' την Πέλλα.
Στον Ελλήσποντο.

5. ΟΙ ΠΕΡΙΦΗΜΕΣ ΜΑΧΕΣ ΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΤΡΟΥ

ΟΛΟΙ:
Α -λα-λα-λα-ι!

BUCEPHALUS (to the audience):

Ki ego leo:
Sti rahi ton Alexandro
An echo, ti allo thelo!
Wi-i-i-i-ni!

- Figame!
Thame o thrilos ton alogon!

3.

THE RIDE

THE BOY ALEXANDER:

You-hou!
Kalo mou ati! Ati kalo!

4.

CHORUS:

Hari stou Filipou
To fono
Tou Makedona vassilia
O Alexandros
Irthe sto throno
Ke strato sinazi.

Ki irthan konda tou files ke files
I Thrakes
Ke i Peones
Ke Trivalli
Ke Yetes
Ke Keltes...

CELTS:

Emas lei!

CHORUS:

Tavlandii
Ki Aftariani
Ke Illiri i ...

THESSALONIANS:

Ki apo Thessaloniki?

CHORUS:

...Ke Thessalonikis
Ke Lakethemonii.
Tous Skithes
Afisse sto telos.
Ke rimaxe ti Thiva.

ALEXANDER:

Ellinopoula, yenea ke lambra,
S' emena pisti thoste.
Me psihi andriomeni
Ego varvarous tha nikisso
S'emmas then prepi i sklavia
Sta opia, embros, pethia.

CHORUS:

Tote o Alexandros strato mazevi:
Trianda hiliathes i pezi
Saranda i kavalarithes
Ki efta i toxotes
Ki alles peninda
Hrissa talanda
M' aftous prohorisse grigora
Ap tine Pella.
Ston Ellispondo.

5.

ALEXANDER'S FAMOUS BATTLES

ALL:

A -la-la-la-lai!

6.

ΧΟΡΟΣ:
 Αίμα κύλησ' ἄφθονο
 στην ίσσο
 στο Γρανικό
 Στην απέραντη Περσία
 στα Γαυχδάμηρα

Ο Αλέξαντρος
 χτίζει την πόλη
 της Αλεξάνδρειας
 Μες στο στόμα
 του Νείλου του ποταμού
 στην Αίγυπτο αλήθεια!
 Κι εκεί, στην έρημο
 του 'Αμμωνα Μαντείο...

7. Ο ΑΛΕΞΑΝΤΡΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΕΤΑΙ ΤΟ ΜΑΝΤΕΙΟ ΤΟΥ ΑΜΜΩΝΑ ΔΙΑ

ΦΡΟΥΡΟΣ:
 'Εεε! Τίς ει;

ΑΛΕΞΑΝΤΡΟΣ:
 Προσκυνητής σου.

ΦΡΟΥΡΟΣ:
 Και τι ζητάς να μάθεις;

ΑΛΕΞΑΝΤΡΟΣ:
 Αξιοπερίεργα...
 Η κότα
 ήρθε πρώτα ή τ' αβγό,
 Τέτοια να μάθω.

ΦΡΟΥΡΟΣ:
 Μπτες.

ΑΛΕΞΑΝΤΡΟΣ:
 Και ερωτήσεις πόσες έχω;

ΦΡΟΥΡΟΣ:
 Τρεις κι η μια πέρασε.
 Δεύτερη κότα με τ' αβγό
 Σου μένει ακόμα μια
 Ο μάντης τώρα θεωρεῖσε δει.

ΜΑΝΤΕΙΟ:
 Πέσ!

ΑΛΕΞΑΝΤΡΟΣ:
 Σαν πεθάνω και χαθώ
 τι φήμη θε ν' αφήσω;

ΜΑΝΤΕΙΟ:
 Ο τόπος έχει οριστεί
 Κι εκεί θε να πεθάνεις.
 ο χρόνος του θανάτου σου
 Στην ώρα του θα ρθεί.
 Ο τόπος έχει οριστεί
 κι εκεί θε
 - Πώς είπες την ερώτηση;

ΑΛΕΞΑΝΤΡΟΣ:
 'Όταν πε...
 Τι φήμη θε ν' αφήσω;
 'Αμμωνα Θεέ, θα επιτρέψεις
 Στον Αλέξαντρο ν' αφήσει αρνιά
 κι ένα δυο άτια στην πύλη
 σαν βέβαια τελειώσεις;

ΜΑΝΤΕΙΟ
 Σαν θα σε θάψουν στης άμμου τα βάθη
 Διάσημος θε να 'σαι σ' όλη την πλάση
 Μ' ονόματα λαμπρά: Αλόγων Γητευτής
 Αλέξαντρος ο Μέγας, και γιος του Διά!

6.

CHORUS:

Ema kilisse afthono
 Stin Isso
 Sto Graniko
 Stin aperandi Persia
 Sta Yav gamila

O Alexandros
 Htizi tin poli
 Tis Alexandrias
 Mes sto stoma
 Tou Nilou tou potamou
 Stin Eyipto alithia!
 Ki eki, stin erimo
 Tou Ammona mandio.

7.

ALEXANDER CONSULTS THE ORACLE OF AMMON

WATCHMAN:

Tiss I?

ALEXANDER:

Proskinitis sou.

WATCHMAN:

Ke ti zitas na mathis?

ALEXANDER:

Axio perierga
 I kota
 Irthe prota i t'avgo
 Tetia na matho.

WATCHMAN:

Bess.

ALEXANDER:

Ke erotissis posses echo?

WATCHMAN:

Tris ki'i mia perasse.
 Thefteri kota me t'avgo
 Sou meni akoma mia
 O mandis tora the na se thi.

ORACLE:

Pess!

ALEXANDER:

San pethano ke hatho
 Ti fimi the n'afisso?

MANTIO:

O topos ehi oristi
 Ki eki the na pethanis.
 O hronos toy thanatou sou
 Stin ora tou tharthi.
 O topos ehi oristi
 Ki eki the...
 Pos ipes tin erotissi?

ALEXANDER:

O tan pe...
 Ti fimi the n'afisso?
 Ammona thee, tha epitrepisis
 Ston Alexandro n'afissi arnia
 Ki ena thio atia stin pili
 San vevea teliossis?

ORACLE:

San tha se thapsoun stis Ammou ta vathi
 Thiassimos the nase s'oli tin plassi
 M'onomata lampra: alogon yiteftis
 Alexandros o Megas ke yios tou thia

8.

ΧΟΡΟΣ:

Ο Πέρσης ο Δαρείος
σκοτώθηκε
απ' τους σατράπες.

 Ο Αλέξανδρος
τις πόλεις κούρσεψε
της Περσέπολης

 και της Βαβυλώνας
γνωστές για κήπους
και πλούτη αμύθητα.

 Τα τρόπαια δέχτηκε
και είπε τούτα
σ' όλο το πλήθος:

ΑΛΕΞΑΝΤΡΟΣ:

Εγώ, ο Αλέξαντρος ο Μέγας, σ' εσάς μιλώ
Λαοί της Περσίας.
Χαίρομαι που τη νίκη πήρα
από σας κι είμαι βασιλιάς σας
Παρόλ' αυτά,

 δεν είναι τίθος μου, όπως πολλοί μου είπαν
χιλιάδες να πεθάνουνε
Από σπαθί ή από πείνα
Ζωντανοί τη δόξα μου
υμνήστε!
Κρατήστε τα έθιμα και θυσιάστε
στους θεούς σας.
για να σας τ' αποδείξω αυτό
την πριγκίπισσά σας θα παντρευτώ.

8.

CHORUS:

O Persis o Tharios
Skotothike
Ap tous satrapes.
O Alexandros
Tis polis koursepsē
Tis persepolis
Ke tis Vavilonas
Gnostes ya kipous
Ke plouti amithita
Ta tropea dehtike
Ke ipe tota
S'olo to plithos

ALEXANDER:

Ego, o Alexandros o Megas, s'essas milo
Lai tis Persias
Herome pou ti niki pira
Apo sas ki'ime vassilias sas
Parol'asta then ine pothos mou
Opospolimou i pan
Hiliathes na pethanoune
Apo spathi i apo pina
Zondani ti thoxa mou
Imniste!
Kratiste ta ethima kai thisiaste
Stous Theous sas.
Yia na sas t'apothixo afto
Tin pringipissa sas tha pandrefto.

9. Ο ΓΑΜΟΣ

ΟΛΟΙ:

Α-λέ-ξα-ντρε!!
Ρωξάνη! Ρωξάνη!

ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ

9.

THE WEDDING

ALL:

A-le-xan-dre!
Roxani! Roxani!

INTERVAL

ΔΕΥΤΕΡΗ ΠΡΑΞΗ

10.

ΧΟΡΟΣ:
Λαε της [-]

ΑΦΗΓΗΤΗΣ:

Μετά το γάμο του, ο Αλέξαντρος το στράτευμά του παίρνει στις απέραντες ερήμους
και στα ολοχιόνιστα βουνά της Ασίας, πέρα στ' ανατολικά κι ακόμα παραπέρα, ως
'κείνον τον ατέλειωτο ωκεανό, που όλη τη γη κυκλώνει.

Οι περιπέτειές του πιολές και θαυμαστές! Επεισε πάνω στους Πιυθούς που είχαν δύο
μέτρα μπάι. Και στους Οχλίτες που ντύνονταν με τιγροτόμαρα. Κι είδε και ζώα, που
άλλα είχαν τρία κι άλλα τους πέντε μάτια! Κι άλλα έξι πόδια. Είδε ψύλλους μεγάλους
σαν βατράχια. Και τα μανιτάρια που μάζεψε ζύγιζαν πιότερο κι από κάρπούζια. Και
είδε κει ακέφαλους ανθρώπους, που όμως μ' ανθρώπινη φωνή μιλούσαν κι
ΕΤΡΩΓΑΝ ΨΑΡΙ!

11

ΧΟΡΟΣ:

Μια μέρα οι άντρες του
επταίζαν μ' ένα
καβούρι, όταν
Και σαν τ' ανοίγουν
Μια πέρλα ανεκτίμητη
Στα μάτια τους εφάνη
Καυναδίσανε...

Μετά η πέρλα
δόθηκε στον άρχοντά τους
Που αμέσως σκέφτηκε:

PART TWO

10.

CHORUS:

Lae tis []

NARRATOR:

Meta to gamo tou, o Alexandros to stratevma tou perni stis aperandes erimous ke sta olohionista
vouna tis assias, pera st'Anatolika ki akoma parapera, os kinon ton atelioto okeano, pou oli ti yi
kikloni.

I peripeties tou polles ke thavmastes. Epesse pano stous pithous pou ihan thio metra boi. Ke stous
ohilites pou dinondan me tigrotomara. Ki ithe ke zoa, pou alla ihan tria ki alla tous pende matia. Ki
alla exi podia. Ithe psillous megalous san vatrahia. Ke ta manitaria pou mazepse ziyizan piotero ki
apo karpouzia. Ki ekei ithe akefalous anthropous, pou omos m'anthropini foni miloussan ki etrogan
psari!

11.

CHORUS:

Mia mera oi andres tou
Epezan m'ena
Kavouri,
Otan ke san anigoun
Mia perla anektimiti
Sta matia tous efani
Kavgathissane,
Meta i perla
Thothike ston arhonda tous
Pou amessos skeftike.

* ίπας πριν

ΑΛΕΞΑΝΤΡΟΣ:

Αν
είναι πτέρλες θαυμαστές
σε τούτο το
καβούρι - ποιος ξέρει
από ποια βάθη ακεανού,
ποιος ξέρει πόσα πλούτη
ισως δε θα βρεθούν
Ας φτιάξουμε κοχύλι
να το διαπιστώσω!

ΧΟΡΟΣ:

Κι έτσι ο Αλέξαντρος
φτιάχνει ένα σκαρί¹
Ωκεανούς να οργώσει.

12. Η ΚΑΘΟΔΟΣ ΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΤΡΟΥ ΣΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ ΤΑ ΒΑΘΗ**ΑΛΕΞΑΝΤΡΟΣ:**

Την αλυσίδα λύστε! Κρίκο τον κρίκο
Θα την τραβήξω
Σα θέλω στον αφρό να βγώ!
Αφήνω να παρασυρθώ
Στης θάλασσας τα βάθη
Μες στ' άγρια νερά θα κατεβώ.

Το κύμα αφρίζει, χυμάει μπροστά
Σκοτάδι πέφτει
Τί σιωπή, τι κρύο, τι σκότος, τι μαυρίλα.
Πού είμαι; Μην είναι πάνω το κεφάλι κάτω;
Την αλυσίδα μου!
Φύκια γλιστερά φιλούν το σκάφανδρό μου. Τα χείλη τρέμουν!
Μα τι είν' αυτό; Ψάρι με καπέλο!
Μμμ! ...Ψάρι του Δημοσίου!
Το 'δα κι αυτό!
Μιλάει με μπουρμπουζίθρες

ΨΩΡΟΠΕΡΗΦΑΝΟ ΨΑΡΙ:

Διαβατήριο
Παρακαλώ!
Σταθείτε εδώ.
Πατώσατε.

ΑΛΕΞΑΝΤΡΟΣ:

Τί να' ν' αυτό; Της θάλασσας ο πάτος;
Δεν πάει πιο κάτω,
Εν' απ' τα τελευταία;
Μην είναι κει που πλαγιάζει ο ήλιος ο καφτός
της ζουν μαργαριτάρια?
Λες πως ιαναβλύζουν τα νερά της ζωής;

ΨΩΡΟΠΕΡΗΦΑΝΟ ΨΑΡΙ:

Διαβατήριο παρακαλώ!
Ποιος είσαι συ, μου λες;

ΑΛΕΞΑΝΤΡΟΣ:

Είμ' ο Αλέξαντρος, γιος του Φίλιππου
Αιγύπτου Φαραώ, γιος του Αμμωνα!

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΨΩΡΟΠΕΡΗΦΑΝΟΥ ΨΑΡΙΟΥ:

Μπά, τι μου λες; 'Άκου να δεις, εδώ
Γουστάρουμε που είμαστε
κρύοι εμείς. Με πιάνεις τώρα;
Σκασίλα μας εμάς εδώ
Για ζώα τριχωτά κι αίμα θερμό
και τέτοια διάφορα
Καλύτερα να πλέουμε

Μη μας ταράζεις τα νερά!
Εδώ εμείς δεν ασχολούμαστε με τρίχες!
Και ούτε με πούπουλα, βέβαια!
Και τι είν' τούτο το τέρας, ακριβώς;

ΑΛΕΞΑΝΤΡΟΣ:

Α, λίγο κοτοπουλάκι για το γεύμα μου.

ALEXANDER:

An
Ine perles thavmastes
Se touto to
Kavouri pios kseri
Apo pia vathi' okeanou
Pios kseri possa plouti
Issos the tha vrethoun
As ftiaxoume kohili
Na to thiapistosso!

CHORUS:

Ki'etsi o Alexandros
Ftiahni ena skari
Ti thalassa n'argossi.

12.**ALEXANDER'S DESCENT INTO THE SEA****ALEXANDER:**

Tin allissitha liste! Kriko kriko
Tha tin travixo
Sa thelo ston afro na vgo!
Afino na parasirtho
Stis thalassas ta vathi
Mes t'agria nera tha katevo.

To kim a afrizi, himai brosta
Skotathi pefti
Ti siopi ti krio ti skotos ti mavrila.
Pou ime? Min ine pano to kefali kato?
Tin alissitha mou!
Fikia glistera filoun to skafandro mou. Ta hili tremoun!
Ma ti in'afto. Psari me kapelo!
Mmm!...Psari tou thimossiou
Totha k'afto milai me bourboulithres

OFFICIAL FISH:

Thiavatirio
Parakalo
Stathit'etho
Patossate.

ALEXANDER:

Ti na'n'afto? Tis thalassas o patos
Then pai pio kato,
Ena'p ta teleftea
Min ine ki pou
Playiazi'o ilios o kaftos
Pou zoun margaritaria
Les pos anavlizoun ta nera
Ta nera tis zois.

OFFICIAL FISH:

Thiavatirio parakalo
Pios isse si, mou les?

ALEXANDER:

Im o Alexandros, yios tou Filippou
Eyiptou Pharao...yios tou Ammona!

THE SONG OF THE OFFICIAL FISH**OFFICIAL FISH:**

Ba ti mou les! Akou na this, etho
Goustaroume pou imaste
Krii emis. Me pianis tora?
Skassila mas emas etho
Yia zoa trihota ke ema thermo
Ke tetia thiafora.
Kalitera na pleoume
Mi mas tarazis ta nera!
Etho emis then asholoumaste me trihes!
Ke oute me poupoula, vevea!
Ke ti in'touto to teras, akrivos?

ALEXANDER:

A ligo kotopoulaki yia to yevma mou.

ΨΩΡΟΠΕΙΡΗΦΑΝΟ ΨΑΡΙ:
 Α, Μά...στα. Μην το πάρεις προσωπικά
 Κάπποιοι καλοί μου φίλοι ζούνε στο νερό.
 Εντάξει τα χαρτιά σου,
 Μα θα σε ρίξω στη στεριά
 Ζήσε · άλλες μάχες να γευτείς!

ΨΑΡ-ΩΔΙΑ:
 'Αντε στο καλό,
 Δεν άνηκεις εδώ!

13. ΟΙ ΣΕΙΡΗΝΕΣ

ΧΟΡΟΣ :
 Τότε ο Αλέξαντρος
 Πήγε στη νῆσο
 Με τ' άγρια βράχια.
 Και τρέμω που το λέω
 Τ' άσμα των Σειρήνων
 ακούει το θλιβερό.

ΣΕΙΡΗΝΕΣ:
 Ου - α

ΧΟΡΟΣ:
 Πουλιά, μισά γυναίκες
 Φωνή γυναίκας
 και πέταγμα πουλιού.

ΣΕΙΡΗΝΕΣ:
 Άααα-ου-ου-!

ΧΟΡΟΣ:
 Ο Αλέξαντρος,
 άντρας τρανός αυτός,
 Ρώτησε τα όντα:

ΑΛΕΞΑΝΤΡΟΣ:
 Ο κόσμος πώς τελειώνει;
 Κι όταν θα χαθώ
 Τι φήμη θε ν' αφήσω;

ΣΕΙΡΗΝΕΣ:
 Τί είναι
 πίσω απ' του
 ήλιου
 την τροχιά;

Ποια είναι
 η αλήθεια
 της Τροίας;

Ω! Ω!
 Ω! Ήρωα!
 Μείνε -
 να σε χαρώ!

ΚΟΡΥΦΑΙΑ ΣΕΙΡΗΝΑ:
 Ακούστε τώρα για τον ήρωα βασιλιά!
 Γνωρίστε της Τροίας τα μυστικά!
 Και δείτε πίσω απ' δ, τι έχει συμβεί
 Εκει που' ο ήλιος πάσι να κοιμηθεί.

ΣΕΙΡΗΝΕΣ:
 Αλέξαντρε, ήρωα!
 Και σαν χαθείς
 Τι φήμη θε ν' αφήσεις;

Ω!
 Ω! Ήρωα!
 Μείνε -
 να σε χαρώ!

Σαν Οδυσσέας, Αλέξαντρε κι εσύ
 Ω 'Ακουσε το τραγούδι των Σοφών.

OFFICIOUS FISH:

A, ma...sta. Min to paris prossopika
 Kapii kali mou fili zoune sto nero.
 Endaxi ta hartia sou,
 Ma tha se rixo sti steria.
 Zisse alles mahes na yeftis!

FISHY CHORUS:

Ande sto kalo,
 Then anikiss etho!

13.

THE SIRENS

CHORUS:

Tote o Alexandros
 Piye sti nisso
 Me t'agria vrahia
 Ke tremo pou to leo
 T'asma ton sirinon
 Akoui to thlivero.

SIRENS:

Ou-a

CHORUS:

O Alexandros,
 Andras tranos aftos,
 Rotisse ta onda:

ALEXANDER:

O kosmos pos telioni;
 Ki'otan tha hatho
 Ti fimi the n'afisso?

SIRENS:

T'ine
 Pisso ap'tou
 Iliou
 Tin trohia?

Pia ine
 I alithia
 Tis Trias?
 O! O!
 O! iroa!
 Mine -
 Na se haro!

PRINCIPAL SIREN:

Akouste tora ya ton iroa vassilia!
 Gnoriste tis Trias ta mistika!
 Ke thite pisso ap'oti ehi simvi
 Eki pou'o ilios pai na kimithi.

SIRENS:

Alexandre iroa
 Ke san hathis
 Ti fimi thes n'afissis?

O!
 O iroa!
 Mine -
 Na se haro!

San Othisseas Alexandre ki'essi
 O akousse to tragoudi ton sofon.

Ω!

Ω. Ήρωα!
Μείνε -
να σε χαρώ!
Και σαν χαθείς
Τι φήμη θε ν' αφήσεις;
Ου - α

ΧΟΡΟΣ:
Δεν είχαν τελειωμό^{τον}
Μα ο Αλέξαντρος
Χαρά δεν είχε.
Τι απάντηση να δώσουν
Εξάλλου
Είχαν στριγγιές φωνές!
Επήρε το δρόμο
Και οι σειρήνες
Τα πελάγη γητεύαν.

14. Ο ΑΛΕΞΑΝΤΡΟΣ ΑΝΕΒΑΙΝΕΙ ΣΤΑ ΟΥΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΓΗΤΗΣ :

Τότε που λέτε ο Αλέξαντρος ένα σπουδαίο σχέδιο έβαλε με το νου του - για να κερδίσει στο ύψος τον εχθρό - γιατί, σαν δεις το έδαφος μπροστά σου, είναι σαν να 'χεις δει από τα πριν τι θα γενεί στη μάχη.

ΑΛΕΞΑΝΤΡΟΣ :

Καρφώθηκα στην έρημο... Αμμοθύελλες. Ο ήλιος πυρώνει. Δε βλέπω τίποτα. Εχθροί;
Μπορείναναι παντού.
Απ' απομνημονεύματα είναι γνωστή η ιστορία, πώς χρύτωσα από τούτη δω την τρύπα.
...Έφτιαξα μια καμπίνα
Κι έζεψα γρύπες που την ύψωσαν στα ουράνια,
με μιαν ίδεα αλλόκοτη κι απλή.
'Εδεσα χοιρομέρια ολόγυρα στη στέγη. Κι αυτοί,
κουτσί όπως είναι, για κρέας πεινασμένοι,
μ' ανέβασαν ψηλά στα ουράνια, μ' αυτό το κόλπο. Κι έτσι,
τη μάχη ν' απολαύσω και πιθανότητες να ζυγιάσω.
Τα ξέρετ' όμως όλα αυτά. Μα είναι κάτι
που χρόνια κράτησα κρυφό, που έγινε εκεί:
Είδα, θαρρώ, ένα λαμπρό ξύπνιο πουλί που
αντί ο ήλιος να σβηστεί, έπαιρνε λάμψη.
Πουλί που μου μιλά!

ΞΥΠΝΟΠΟΥΛΙ:
Αλέξαντρε!

ΑΛΕΞΑΝΤΡΟΣ :

Μπορεί το τέλος να' ν' της γης, κει που τα ουράνια αγγίζει;

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΞΥΠΝΟΠΟΥΛΙΟΥ :

Αχ, Αλέξαντρε, του κόσμου Ηγέτη,
Σαν το σκαθάρι είσαι κι εσύ
που μάχη δίνει στο γλιστερό λαγήνι να κρατηθεί
που τον κρατά δέσμιο της γης.

Αλέξαντρε, παιδί της γης κι εσύ
Δε σου το 'πε ο Δάσκαλός σου
Για τη Χρυσή Τομή, δε σου 'πε άραγε
Τον κόσμο θνητός δεν τον κυβερνά

Αλέξαντρε, σκαθάρι γενναίο
που θες τον κόσμο να τον κατακτήσεις...
Κι εσύ του 'Αδη το σκότος θα νιώσεις
Τον κόσμο θνητός δεν τον κυβερνά

Σύντομα στην ακτή του 'Αδη θα βρεθείς
Στο στόμα κέρμα χρυσό για να πληρώσεις
Το Χάρο για να σε δεχτεί αγώνι
Τον κόσμο θνητός δεν τον κυβερνά.

ΦΤΕΡ-ΩΔΙΑ:
Τον κόσμο θνητός δεν τον κυβερνά.
'Αντε στο καλό!
Δεν ανήκεις εδώ!

ΑΛΕΞΑΝΤΡΟΣ :
'Οπως είπα, τούτο δω το αλλόκοτο δεν τόχα πει ως τώρα.
Είμαι στρατιωτικός, δε θέλω φαντασίες.
Μη σας φανεί παράξενο. Γνώρισ' αρρώστιες στα βουνά,
στα ύψη και στα βάθη. Μα τα ξεπέρασα όλ' αυτά.

O!

O iroa!
Mine -
Na se haro!

San Othisseas Alexandre ki'essi
O akousse to tragoudi ton sofoni.

CHORUS:

Then ihan teliomo
Ma o Alexandros
Hara then ihe.
Ti apandissi na thossooun
Exallou
Ihan striggies fones!
Epire to thromo
Ke i sirines
Ta pelayi yitevan.

14.

ALEXANDER ASCENDS INTO THE SKY

NARRATOR:

Tote pou lete o Alexandros ena spouthaio shethio evale me to nou tou - yia na kerthissi sto ipsos to eththro, yati san this to ethafos brosta sou, ine san nahis thi apo ta prin ti tha yeni sti mahi.

ALEXANDER:

Karfothika stin erimo... ammohielles. O ilios pironi. The vlepo tipota. Ehtri? Bori nane pandou.
Ap'tapomnimonevmata ine gnosti i istoria. Pos glitossa
apo touti do tin tripa.
eftiixa mia kabina....
eftiixa mia kabina
Ki ezepsa gripes pou tin ipossan sta ourania,
Me mian ithe'allokoti ki'apli.
Ethesa hiromeria oloyira sti steyi. Ki afti,
Kouti opos ine, yia kreas pinasmeni,
M'anevassan psila sta ourania, m'afso to kolpo. Ki'etsi,
Ti mahi n'apolafso ke pithanotites na ziyasso.
Ta kseret'omos ol'aftha. Ma ine katiki
Pou hronia kratissa krifo, pou eyine eki:
Itha, tharo, ena lambro ksipnio pouli pou
Andi o ilios na svisti, eperne lampsi.
Pouli pou mou mila!

BRILLIANT BIRD:

Alexandre!

ALEXANDER:

Bori to telos nan tis yis, ki pou ta'ourania'aggizi?

BRILLIANT BIRD:

Ah, Alexandre tou kosmou iyeti ,
San to skathari isse kiessi
Pou mahi thini sto glistero layini na kratithi
Pou ton krata thesmio tis yis.

Alexandre, pethi tis yis ki'essi
Then sou to pe o thaskalos sou
Yia ti hrisi tomi, the sou'pe araye
Ton kosmo thnitos then ton kiverna.

Alexandre, skathari yeneo
Pou thes ton kosmo na ton kataktisis?
Ki essi tou athi to skotos tha niossis
Ton kosmo thnitos then ton kiverna.

Sindorma stin akti tou athi tha vrethis
Sto stoma kerma hrissi ya na plirossis
To haro na se thehti agoi
Ton kosmo thnitos then ton kiverna.

FEATHERY CHORUS:

Ton kosmo thnitos then ton kiverna.
Ande sto kalo!
Then anikiss etho!

ALEXANDER:

Opos ipa, touto tho to allokoto then toha pi os tora.
Ime stratiotikos the thelo fantassies.
Mi sas fani paraxeno. Gnoriss'arosties sta vouna,
Sta ipsi ke sta vathi. Ma ta kseperassa olafta.

15. Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΤΡΟΥ

ΧΟΡΟΣ:

Σε λίγο ο πυρετός, στη Βαβυλώνα, θα τον νικήσει.
Και πεθάινει.

ΟΙ ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ ΤΟΥ:
Ακολουθούμε σε
Ως την άκρη της γης.

ΑΛΕΞΑΝΤΡΟΣ:
'Έχω πατήσει
Ως την άκρη της γης
Σε άγνωστους τόπους
Αξίζω στ' αλήθεια
Το θάνατο αυτό!'

ΟΙ ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ ΤΟΥ:
Μετά πό σένα, ποιος;

ΑΛΕΞΑΝΤΡΟΣ:
Βασίλειο
έχω ολάκερη τη γη
Θα το χει αυτός
που αντέχει και μπορεί.

ΧΟΡΟΣ (στο κοινό):
Και ξεψύχησε.

Βάλτε το κέρμα
Μες στο στόμα
Στο Χάρο αγώι
να δώσει
Να μεταφέρει
τον Αλέξαντρο.
Στη χώρα των
Σκιών.

ΑΛΕΞΑΝΤΡΟΣ:
Χάροντα, ήρθε η σειρά μου.

ΧΑΡΟΝΤΑΣ:
Ποιος μου ζητάει αγώι;

ΑΛΕΞΑΝΤΡΟΣ:
Εγώ ο Αλέξαντρος, γιος του...

ΧΑΡΟΝΤΑΣ :
Σε ξέρω!

ΑΛΕΞΑΝΤΡΟΣ :
Πάρε το κέρμα.
Μ'αναγνωρίζεις;
Κόσμο πολύ
σου έστελνα.

ΧΟΡΟΣ :
Το κουράγιο
του Αλεξάνδρου
θαύμαζαν λαοί
Κι όμως απ' όλα
στην αρετή του
χρωστούσε τη φήμη.

16. Η ΠΕΡΙΚΕΦΑΛΑΙΑ

ΧΟΡΟΣ:
Βάδιζε μπροστά
Απ' τους άντρες του
Μες στην έρημο
Η άμμος καφτή
Δύναμη χάνουν
κι η δίψα σκληρή.
Προστάζει δυο-τρεις
Νερό να γυρέψουν.
Σ' άγονα εδάφη
Κι αυτοί λιγοστές
σταγόνες βρίσκουνε
σε ξερό αυλάκι.

15.

THE DEATH OF ALEXANDER

CHORUS:

Se ligo piretos, sti Vavilona, tha ton nikissi.
Ke petheni.

COMPANIONS:

Akolouthoume se
Os tin akri tis yis.

ALEXANDER:

Eho patissi
Os tin akri tis yis
Se agnóstous topous
Axizo st' alithia
To thanato afto?!

COMPANIONS:

Meta po sena pios.

ALEXANDER:

Vassilio
Eho olakeri ti yi
Tha tohi aftos
Pou andehi ke bori.

CHORUS:

Ke ksepsihiisse.

Valte to kerma
Mes sto stoma
Sto haro'agoi
Na thossi
Na metaferi
Ton Alejandro.
Sti hora ton
skion.

ALEXANDER:

Haronda, irthe i sira mou.

CHARON:

Pios mou zitai agoi;

ALEXANDER:

Ego, o Alexandros, yios tou...

CHARON:

Se ksero!

ALEXANDER:

Pare to kerma.
M'anagnorizis?
Kosmo poli
Sou estelna.

CHORUS:

To kourayio
Tou Alexandrou
Thavmazan lai
Ki omos ap'ola
Stin areti tou
Hrostousse ti fimi.

16.

THE HELMET

CHORUS:

Vathize brosta
Ap'tous andres tou
Mes tin erimo
I ammos kafti
Thinami hanoun
Ki dipsa skliri.
Prostazi thio-tris
Nero na yirepsoun
S'agona ethafi
Ki'afiti ligostes
Stagones vriskounne
Se lekano oulaiki.

Μαζέψαν
αυτές τις σταγόνες

μες σ' ένα κράνος
και στον Αλέξανδρο
προσφέρουν.
Που ευχαριστώντας
Στη στιγμή
Στράφηκε
στο στράτευμά του:

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ:

Αν το νερό
δε φτάνει για όλους
Ποιος είμαι γω να πιω;

ΧΟΡΟΣ:

Μπροστά στα
έκπληκτά τους μάτια
στην άμμο ρίχνει,
το λιγοστό νερό
που πάφλασε
κι έγινε άφαντο.

(Σ' ΟΛΟΥΣ κόβεται η ανάσα)

Η ανάσα τους
είχε κοπεί
από τη γενναία πράξη
Με το νερό
που χύθηκε
Ξεδίψασαν όλοι.

Πού είν' ο Μέγας Αλέξαντρος;

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

ΣΕΙΡΗΝΕΣ :

Αχ, σαν Οδυσσέας Αέξαντρε κι εσύ
'Ηρωα μας κι όλων των καιρών!

ΧΟΡΟΣ :

Ο Αλέξαντρος ήταν άντρας γενναίος. Η σύνεσή του πάντα
τη ρώμη του υπάκουε...

ΣΕΙΡΗΝΕΣ:

Α , Σαν Οδυσσέας κι εσύ

Ποιος μπορεί απ' ορίσεντα να δει;
Τι είναι πιστό απ' του ηλιου την τροχιά!

ΧΟΡΟΣ :

Ξέρετε όλοι!
'Ωσπου ο λύκος και το λιοντάρι βουβαθεί
και η αυτοκρατορία χαθεί

η φήμη του πάντα θα ζει

Θα 'ναι φημισμένος σ' όλο τον κόσμο
και όσο η φήμη του θα ζει...

ΤΕΛΟΣ

Mazepsan
Afles tis stagones
Mes s'ena kranos
Ke ston Alexandro
Prosferoun.
Pou eharistondas
Sti stigmi
Strafike
Sto stratevma tou:

ALEXANDER:

An to nero
Then ftani yia olous
Pios ime go na pio?

CHORUS:

Brosta sta
Ekplikta tous matia
Stin ammo rihni,
To ligosto nero
Pou paflasse
Ki'eyine afando.

(ALL GASP)

I anassa tous
Ihe kopi
Apo ti yenea praxi
Me to nero
Pou hithike
Ksethipsassan
Pou in o Megas Alexandros?

EPILOGUE

SIRENS:

Ah san Othisseas, Alexandre ki'essi
Iroa mas ki'olon ton keron...

CHORUS:

O Alexandros itan andras yeneos. I sinessi tou panda
Ti romi tou ipakoue.

SIRENS:

A san Othisseas ki'essi
Pios borī ap'orizonda na thi;
Ti ine pis ap tou iliou tin trohia.

CHORUS:

Kserete oli
Ospou'o likos ke to lijondari vouvathi
Ke i aftokratoria hathi

I fimi tou panda tha zi

Tha'ne fimismenos s'olo ton kosmo
Ke osso i fimi tou tha zi...

END

ORCHESTRA

2 Flutes (2. doubling Piccolo)
Oboe (doubling Cor Anglais ad lib.)
2 Clarinets in B flat (both doubling Clarinets in A)
Bassoon
2 Horns
2 Trumpets in B flat
Trombone
Timpani
Piano
Percussion 5-6 players
2 Side Drums, Tenor Drum, Bass Drum, Tabla (or alternative)
Small and large suspended Cymbals, Clashed Cymbals, Antique Cymbal in E
Large and small Triangles, Tam tam, Glockenspiel
Claves, Wood Block, Maracas, Guiro, Sistrum
Coconut Shells (1 or 2 pairs), Swords (1 or 2 pairs), Chain, Whistle
5 Hammers of different sizes. Saw.

Strings

Nails should be made ready in pieces of wood for the hammers. In an historically informed performance the nails will of course be of wood. The saw is a normal large joiner's saw. It is suggested that a block of softwood be placed in the vice of a portable work-bench and the saw be ready in the initial cut. Amplification is desirable not only for reasons of balance but for the grotesque fortissimo of the cadenza. At figures 33, 57, 95 and 128 additional players are required. These can perhaps be recruited from the chorus.

As well as for the saw soloist, amplification will be required for the narrator and the oracle, whose initial utterance should have an amphoral resonance.

Words by
John ~~Wentworth~~

THE FABULOUS ADVENTURES OF ALEXANDER THE GREAT

DAVID BLAKE
1996

1

PROLOGUE

Maestoso $\text{I} = \text{c.72}$

$$\frac{1}{4} \text{ Moderate } b = 84$$

1 Alla marcia $\text{I} = 116$

Fl.

Ob.

Clar.

Bsn.

Tr.

Perc.

5.DRUM
clashed cymbals f

8.DRUM f

Pno.

Narrator (amplified)

Preview File Only

12

Fl.

Ob.

Clar.

Bsn.

Tr.

Sdr.

Bdr.

Pno.

Narrator

Vc.

D.B.

Fl.

Ob.

Clar.

Bsn.

Tr.

Sdr.

Bdr.

Pno.

Narrator

Vc.

D.B.

D28 PANOPUS SCORE-SYSTEM®

Consort 1.

sempre col 8ve.

You're about to hear: The FABULOUS ADVENTURES of ALEXANDER THE GREAT!

*A - koujaz akouzaze
A - koussate akoussate*

*TIS YU NIKEZ NEPITTEZEZES
Eis thilkesperi peties*

*TOU MEGA LEXAN - DPOY!
TOU MEGA LEXAN - DROU!*

In which O-nou o Megalexandros ton agiou o Megalexandros ton agiou

the Wild Horse BOYKE - ΒΟΥΛΑ Δαμάζι.

BU-CEPHALUS, ΒΟΥΛΑ Δαμάζι.

Consults the MYSTERIOUS ORACLE of AMMON, ΚΙ ΗΣΤΕΡΑ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΕΤΑΙ ΤΟΥ ΑΜΜΟΝΑ του ΔΙΑ το μυστικό παντελό

Descends into the HAZARDOUS OCEAN Ιτα βαθι τα ανδιτα τον οκεανον συγκριτες

Sta vathis ta apatita tou okeanou zigoni

ki istera simvoulevere tov AMMONA tou Dia to mystikos mandio

18

Perc.

Pno.

(vol 80)

Narrator

In depths and is
Interviewed by an inmate Fish.

Confronts the Perilous
ALLURING SIRENS (half-GIRLS, half NIGHTINGALES!!) AND
Ki Ii Sirines I penamorfes tone yiteroun (astes pou'ne mises yinekes ke
mises aidonia !!)

Driven by Desire To
Kai ydai (eva
yiponengavo) avta pswrd
ke psari (ena
psoroperifano) ant - amon

Ki i ipotep onaypites
anotoy 1600 va
ki istera spragmenos
apo ton potho na

Vc.

28.

Claudius Cym.

SDr BDr

Pno

24

Narrator

Survey his vast
Kingdoms and
Davánes t'anéavtes
baotjaia tou

future Richlegends, As cond's into the Heaven in a basket, is followed by a BRILLIANT BIRD,

o'éva kajali sta
omprava a'ebavel

And finally makes a
great show with
kai éva gunvonaipi
TOVE KURTEOPHIS

Thavmassi t'aperanta
vassilia tou

ke tis pediades ipou
tha polemissi

s'ena, makhi sta
ouranikaneveni

kai tejos, kati
apistefto kai Davapato

Vc. DB

30

Perc.

2

Clarinet Cym.
Lge. Triangle
S.H.

Wood Block

B.Dr.

Pno.

cresc.

mf

f

f

f

2

Narrator

A kaiver ye mia
kadiia yepd
tha kani me mia
Koupa nero

T G E T T E R W I T H V A R I O U S
kou éttes. yaxes
t'ippepes
re alles mafes
tromeress

Diverging BATTLES
Enkipanies anigentes
De ya neppes - winging ma.
dokimassis apistefies
the na perassi, ospou pia

Vc. DB

cresc.

mf

f

f

f

4

36

Hv 1
Tr 2
Trom.
S. Dr.
Perz. sub p
Pno sub p

(coda)
Concord.
p

Narrator

ff - 3 -
H. and Amazing Deeds through which ALEX-ANDER CONQUERED THE WHOLE OF THE KNOWN WORLD!
Ο Αλέξανδρος για την κόσμο τον γνωστό θα κινητεί
O Alexandros olo ton Kosmo ton gnosti tha Kirlepsi

Vc. DB. sub p

PART 1 No. 1

Andante, dolcissimo $\downarrow = 72$

42

Hv
Tr
Trom.
S. Dr.
Perz.

Pno.

S.
A.
B.

Narrator

No. 1

And lamentably dies at the age of Thirty Three.
Κι απέθεται στα χάρι της θνήσης
από την ανατριχιαστική της ζωή.
κικτρα θα τισσι τι τοι
sta trianda tria tou hronia.

4

Andante $\downarrow = 72$

ono
p
poco
pp
poco
pp
p
> pp

Preview File Only

5

4

3

2

1

0

liberamente

9

Fl. 1
Fl. 2
Ob.
Clar. 2
Bsn.
Hrn.
Tim.
Pno.

6

6 J = 72-76 flessibile

Clar 1
Clar 2
Bsn

6

S A B S A B

He was a studious youth; His cu-tor—was Cleonides, Poly-nices, His geometry teacher Mele-menus, An-ax-i-me-nes

His grammar teacher—Poly-nices, His teacher rhetoric

Me-le-men-pos or'a-hrod-eia

Me-le-te-ri-as sta-ti-thia

Da-ska-lou o kle-o-ni-des ke sti gra-ma-tiki o po-li-ni-kis ke sti ye-o-me-tria o Milimnos stir-ri-ton ki o A-na-xi-me-nis

65

Fl.
Clar 1
Bsn

dolce poco allegro.

J = 72

Preview File Only

S A B S A B

Leu-ci-pus taught him MU-sic

And his teacher—of philosophy Was the renowned Ari-sto-tel-es—of Sta-

O leu-ki-mos oen poe-phi-los

O leu-ki-pos sti mu-si-ki

Kai da-ska-lo-qia-lo-ro-go eov a-pi-oro A-pi-oro—an rov Zea-

ne da-ska-lo-fis lo-so-fo ton A-ri-sto A-ri-sto-te-li-ton Sta-

Vln 1
Vln 2
Va
K
DB

poco allegro.

J = 72

unis

Fl. 71

clar.

Bsn.

Pno. 8. Dr. p

S. A. B. S. A. B. S. A. B.

gi - ra! He slept - with a knife and the l - li - ad un der his pil - low.

gi - puu Koi - po - car je oti - a i kai inv I - lia - da oto npor - ke - ga - xi

gi - puu ki mo tan me spa - thi rehu j lia - da sto pro - keff fa - bi

Vln. 7 Vln. Va. Vcl. DB. 72 p pesante

8

Con brio $\downarrow = 120$

F₂
ob
clar₂
BSN

Pno

S
A
B
C
D
E
F

While yet a boy, he Tamed a fie-ry horse. It would bellow, buck And throw its ri-ders

mai-si a- pou-ora-ko sa - pa - fei zia - gio a - zi nōv qiong-ja kai klo - sa - je kai ma - elo ka - ba -
fe-di. a- mou - sta-ko da - ma zi ta - gio a - ti pou fri-ma-ze ke klo - sa - ye ke rai o Ka - va -

122 Con brio $\downarrow = 120$
non div

F₂₂
F₂₂ non div
F₂₂ f
F₂₂ f
(F₂₂) f
f